

Rapport

Datum: 26 juni 2006

Rapportnummer: 2006/228

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat ambtenaren van het regionale politiekorps Haaglanden hem op 27 november 2003 naar aanleiding van een brand in zijn woning

onvoldoende erop hebben gewezen dat zijn zoon niet meer in de woning aanwezig was;

met z'n zessen hebben vastgehouden.

Voorts klaagt verzoeker over de klachtencommissie van het regionale politiekorps Haaglanden; verzoeker klaagt in het bijzonder over de omstandigheid dat de klachtencommissie geen inwoners dan wel omstanders heeft gehoord teneinde tot een advies te komen.

De Nationale ombudsman start ambtshalve een onderzoek naar de duur van de klachtbehandeling door de beheerder van het regionale politiekorps Haaglanden.

Beoordeling

Algemeen

1. De bovenste verdieping van de woning van verzoeker stond op 27 november 2003 in brand. Verzoeker was op dat moment niet thuis. Zijn zoon heeft hem vanuit de woning op de hoogte gesteld van het feit dat er brand in de woning was. Er was sprake van een hevige brand met veel rookontwikkeling. Achteraf bleek dat de zoon bij aankomst van verzoeker het pand al had verlaten.

2. Verzoeker heeft bij brief van 9 maart 2004 bij het regionale politiekorps Haaglanden een klacht ingediend betreffende de wijze waarop de politie naar aanleiding van de brand in zijn woning heeft gehandeld. Verzoeker heeft tijdens de interne klachtenprocedure erover geklaagd dat ambtenaren van het regionale politiekorps Haaglanden ondeskundig hebben opgetreden. Verzoeker gaf hierbij aan dat de ambtenaren op geen enkele wijze opgewassen waren tegen de situatie en betrok hierbij onder andere zijn constatering dat hij bijna door de ambtenaren is afgevoerd. In het kader van de interne klachtenprocedure heeft de chef van het district binnen welk district de gedraging heeft plaatsgevonden bij brief van 23 februari 2004 op verzoekers klacht gereageerd. Verzoeker heeft op 9 maart 2004 schriftelijk te kennen gegeven dat hij niet tevreden was met de afdoeningsbrief van de districtschef waarna de interne klachtbehandelaar van het korps op 22 april 2004 rapport heeft uitgebracht. Op 6 juli 2004 heeft een hoorzitting plaatsgevonden waarna de klachtencommissie op 28 oktober 2004 haar advies aan de korpsbeheerder heeft uitgebracht. De klachtencommissie gaf de korpsbeheerder in overweging om de klacht niet gegrond te achten. Op 2 november 2004 heeft de korpsbeheerder overeenkomstig het advies van de klachtencommissie op verzoekers klacht beslist. Verzoeker heeft hierop een

klacht bij de Nationale ombudsman ingediend.

A. Het regionaal politiekorps Haaglanden

I. Ten aanzien van de zoon

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt erover dat ambtenaren van het regionale politiekorps Haaglanden hem op 27 november 2003 naar aanleiding van een brand in zijn woning onvoldoende erop hebben gewezen dat zijn zoon niet meer in de woning aanwezig was.

2. De korpsbeheerder acht de klacht niet gegrond en heeft zijn standpunt onder andere gebaseerd op het door de chef van het betreffende district geschetste beeld van de feiten en omstandigheden zoals hierna aangegeven. De betrokken politieambtenaren hebben na aankomst bij de woning onderzocht of er niemand in de brandende woning aanwezig was. Op het moment waarop verzoeker bij zijn woning aankwam, kon hij door diverse politieambtenaren niet worden overtuigd van het feit dat zijn zoon niet meer in de woning aanwezig was.

3. Gedurende het onderzoek is het volgende naar voren gekomen.

Tijdens de interne klachtenprocedure heeft verzoeker het volgende verklaard. Hij verkeerde in de veronderstelling dat zijn zoon nog in de brandende woning aanwezig was. Verzoeker heeft aangegeven dat hij de woning in wilde gaan en dat de reden hiervan zijn zoon was. De ambtenaren konden hem vervolgens onvoldoende dan wel niet ervan overtuigen dat er niemand in het pand aanwezig was.

De betrokken ambtenaren hebben gedurende de interne klachtenprocedure in hoofdlijnen verklaard dat hun bij aankomst bij de woning door het aanwezige publiek is verteld dat er niemand in de woning was en dat de zoon via het raam van de belendende woning bluswerkzaamheden aan het verrichten was. Verzoeker, die bij aankomst bij zijn brandende woning - aldus de betrokken ambtenaren - enigszins geëmotioneerd was, wilde de woning in. Verzoeker heeft opgemerkt de eigenaar van de woning te zijn. Hij wilde naar binnen en gaf daarbij aan dat hij dacht dat zijn zoon nog in de woning aanwezig was. Betrokken ambtenaren hebben verzoeker vervolgens gezegd dat hij de woning niet meer in mocht gezien de levensgevaarlijke grootte van de brand. Op dat moment heeft een van de betrokken ambtenaren verzoeker gemeld dat hij gehoord had dat er niemand meer in het pand aanwezig was en dat zijn zoon inmiddels vanuit het pand van de burens de brand probeerde te blussen. Hierbij heeft een betrokken ambtenaar gewezen in de richting van het belendende pand.

Beoordeling

4. Het vereiste van correcte bejegening houdt onder meer in dat bestuursorganen zich in hun bejegening van burgers hulpvaardig opstellen.

5. De Nationale ombudsman acht gezien de hierboven aangehaalde feiten en omstandigheden aannemelijk dat betrokken ambtenaren verzoeker hebben gezegd dat zijn zoon zich niet meer in de woning bevond. De Nationale ombudsman acht het verder aannemelijk dat verzoeker - gezien het feit dat het zijn zoon betrof - hier zeker van wilde zijn. Een betrokken ambtenaar heeft verzoeker gezegd dat hij van de omstanders had vernomen dat de zoon inmiddels in de woning van de burens was en een andere betrokken ambtenaar heeft verzoeker met gebaren erop geattendeerd dat verzoekers zoon vanuit een raam van de burens bezig was met bluswerkzaamheden nu de brandweer nog niet was gearriveerd. Al met al kan de politie geen verwijt worden gemaakt en is hier niet gehandeld in strijd met het vereiste van correcte bejegening.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

II. Ten aanzien van het vasthouden

Bevindingen

1. Verder klaagt verzoeker erover dat ambtenaren van het regionale politiekorps Haaglanden hem op 27 november 2003 naar aanleiding van de brand in zijn woning met z'n zessen hebben vastgehouden.

2. De korpsbeheerder acht de klacht niet gegrond en draagt als onderbouwing het volgende aan. De betrokken ambtenaren hebben onder moeilijke omstandigheden opgetreden. Verzoeker wilde zijn brandende woning in. Om te voorkomen dat hij in strijd met het door de ambtenaren gegeven advies alsnog zijn woning zou betreden, is dit hem, in verband met zijn eigen veiligheid, belet.

3. Verzoeker heeft niet betwist dat hij op enig moment door de afzetting is gegaan doch heeft opgemerkt dat hij dat pas heeft gedaan toen alle rust was weergekeerd.

Beoordeling

4. Ook hier is het vereiste van correcte bejegening van toepassing; zie hiervoor onder I.

5. De Nationale ombudsman acht voor de beoordeling van deze klacht het niet van belang of er sprake was van een afzetting of niet. Van belang is de omstandigheid dat er sprake was van een brand in een woning tengevolge waarvan de politieambtenaren op dat moment de taak hadden om de door een brand ontstane gevaarlijke situatie zoveel mogelijk te beperken door ervoor zorg te dragen dat niemand zich richting de woning zou begeven. De omstandigheid dat verzoeker - begrijpelijkerwijs - zich zelf wilde vergewissen

van de afwezigheid van zijn zoon biedt onvoldoende reden te veronderstellen dat de betrokken ambtenaren op onjuiste gronden verzoeker hebben weerhouden zich richting de brandende woning te begeven. Er is niet gehandeld in strijd met het vereiste van correcte bejegening.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

B. De klachtencommissie van het regionaal politiekorps Haaglanden

Ten aanzien van het horen van omstanders

Bevindingen

1. Tot slot klaagt verzoeker erover dat de klachtencommissie van het regionale politiekorps Haaglanden geen inwoners dan wel omstanders heeft gehoord teneinde tot een advies voor de korpsbeheerder te komen.

2. De klachtencommissie acht de klacht niet gegrond en voert het volgende aan.

De klachtencommissie heeft bij haar beraadslaging het al dan niet horen van derden overwogen. De klachtencommissie heeft toen geconcludeerd dat informatie van derden niet zou kunnen bijdragen aan meer inzicht in het antwoord op de vraag of het regionale politiekorps Haaglanden tijdens het gebeuren op 27 november 2003 deskundig had gehandeld.

3. Gedurende het onderzoek zijn de volgende feiten en omstandigheden vast komen te staan. Verzoeker heeft bij brief van 9 december 2003 erover geklaagd dat de brandweer te laat arriveerde en dat de politieambtenaren volgens verzoeker op geen enkele manier waren opgewassen tegen de situatie en de zaak ernstig lieten escaleren. Ten aanzien van dit laatste klachtelement heeft verzoeker onder andere aangedragen dat er sprake was van duw- en trekpartijen, zijn buurman de boeien werden omgedaan en hij bijna hetzelfde lot onderging. Verder heeft verzoeker toen opgemerkt dat hij de indruk had dat de politie niet adequaat is opgeleid om in dit soort situaties te handelen.

Naar aanleiding van deze twee klachtelementen heeft de klachtencommissie op 6 juli 2004 een hoorzitting belegd op welke hoorzitting verzoeker aanwezig was en zijn klacht mondeling heeft toegelicht. Tijdens de hoorzitting bleek dat verzoeker apart een klacht over de late komst van de brandweer bij zijn woning heeft ingediend.

De klachtencommissie heeft op 28 oktober 2004 advies aan de korpsbeheerder uitgebracht. In dit advies concludeert de klachtencommissie dat de klacht over de late komst van de brandweer geen betrekking heeft op een gedraging van de politie en derhalve buiten het advies van de klachtencommissie wordt gelaten. Ten aanzien van verzoekers klacht over de gebrekkige deskundigheid heeft de klachtencommissie acht

geslagen op de afdoening d.d. 23 februari 2004 in eerste instantie door de chef van het district waarin de gedraging heeft plaatsgevonden en de schriftelijke kennisgeving van verzoeker d.d. 9 maart 2004 waarin hij aangeeft zich niet te kunnen verenigen met de klachtafdoening van de districtschef. Verder heeft de klachtencommissie bij haar beraadslaging acht geslagen op een rapport van 22 april 2004 van de interne klachtbehandelaar. In voornoemd rapport geeft de interne klachtbehandelaar de inhoud van het gesprek weer dat hij met verzoeker heeft gehad en het verhoor van vijf betrokken politieambtenaren.

Beoordeling

4. Het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving houdt in dat bestuursorganen bij de voorbereiding van hun handelingen de relevante informatie verwerven.

5. De Nationale ombudsman stelt voorop dat bij iedere beraadslaging de vraag gesteld dient te worden of er voldoende informatie voorhanden is om een oordeel te kunnen geven omtrent een klachtonderdeel. Gezien het feit dat verzoeker zijn visie op het gebeuren heeft kunnen geven en gezien de verklaringen van vijf betrokken ambtenaren acht de Nationale ombudsman het niet onjuist dat de klachtencommissie ter advisering van de korpsbeheerder het niet nodig heeft geacht om omstanders te horen. De klachtencommissie heeft haar oordeel kunnen baseren op voldoende feiten en omstandigheden. De Nationale ombudsman is van oordeel dat hier niet in strijd is gehandeld met het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

C. De korpsbeheerder

Ten aanzien van de duur van de klachtbehandeling

Bevindingen

1. De Nationale ombudsman onderzoek ambtshalve de duur van de interne klachtenprocedure.

2. De korpsbeheerder heeft naar aanleiding van dit ambtshalve onderzoek het volgende laten weten. Verzoeker heeft bij brief van 9 maart 2004 geklaagd over het optreden van de ambtenaren van het regionale politiekorps Haaglanden naar aanleiding van de brand in zijn woning op 27 november 2003. In het kader van de interne klachtenprocedure heeft een hoorzitting op 6 juli 2004 plaatsgevonden. De klachtencommissie heeft vervolgens op 28 oktober 2004 haar advies aan de korpsbeheerder uitgebracht. Hierna heeft de korpsbeheerder op 2 november 2004 en met in achtneming van het advies van de

klachtencommissie beslist op de klacht van verzoeker. De korpsbeheerder heeft opgemerkt dat de totale duur van de interne klachtbehandeling 34 weken bedraagt en geeft hierbij aan dat er sprake is van een termijnoverschrijding van twintig weken hetgeen voor de korpsbeheerder reden was verzoeker bij brief van 2 november 2004 hiervoor excuses aan te bieden. Reeds bij aantreden werd de klachtencommissie - aldus de korpsbeheerder - geconfronteerd met achterstanden. Dit heeft geleid tot regelmatig overleg met onder andere de korpsbeheerder over een betere ondersteuning van de klachtencommissie.

3. De Nationale ombudsman neemt de hierboven door de korpsbeheerder opgegeven data voor vaststaand aan. Op 9 maart 2004 heeft verzoeker zijn klacht ingediend. De hoorzitting heeft op 6 juli 2004 plaatsgevonden. De klachtencommissie heeft haar advies aan de korpsbeheerder op 28 oktober 2004 uitgebracht waarna de korpsbeheerder op 2 november 2004 op de klacht heeft beslist.

Beoordeling

4. Het vereiste van voortvarendheid houdt in dat bestuursorganen slagvaardig en met voldoende snelheid optreden. Artikel 66 van de Politiewet (zie Achtergrond, onder 2.) geeft voor de interne klachtbehandeling aan wat onder voldoende snelheid wordt verstaan. Ingevolge dat artikel handelt de korpsbeheerder de klacht af binnen tien weken na ontvangst van het klaagschrift. Wanneer advies gevraagd wordt aan een klachtadviescommissie, is de maximale behandelingstermijn veertien weken. In beide gevallen kan de termijn met vier weken worden verlengd.

In dit geval duurde de behandeling bijna acht maanden.

5. De Nationale ombudsman is met de korpsbeheerder van oordeel dat de interne klachtenprocedure niet overeenkomstig het vereiste van voortvarendheid is verlopen.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionaal politiekorps Haaglanden is niet gegrond.

De klacht over de onderzochte gedraging van de klachtencommissie van het regionaal politiekorps Haaglanden is niet gegrond.

De ambtshalve onderzochte gedraging van de korpsbeheerder is niet behoorlijk wegens strijd met het vereiste van voortvarendheid.

Onderzoek

Op 10 januari 2005 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer S. te Den Haag, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Haaglanden en de klachtencommissie van het regionale politiekorps Haaglanden. Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de korpsbeheerder en de klachtencommissie, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de korpsbeheerder en de klachtencommissie verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Daarnaast werden de betrokken ambtenaren de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven. De betrokken ambtenaren maakten van deze gelegenheid geen gebruik. Tijdens het onderzoek kregen korpsbeheerder, de klachtencommissie en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. Verzoeker gaf binnen de gestelde termijn geen reactie. De korpsbeheerder en de klachtencommissie deelden mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

INFORMATIEOVERZICHT

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Verzoekschrift van 6 januari 2005;

Standpunt van de korpsbeheerder van 31 mei 2005, met als bijlagen een reactie van de betreffende districtschef van 9 mei 2005 en stukken betreffende de interne klachtenprocedure bij het regionale politiekorps Haaglanden;

Standpunt van de Voorzitter van de Klachtencommissie van het regionaal politiekorps Haaglanden van 24 mei 2005;

Reactie verzoeker van 21 juli 2005.

Bevindingen

Zie onder BEOORDELING.

Achtergrond

1. Algemene wet bestuursrecht

Artikel 9:11

"1. Het bestuursorgaan handelt de klacht af binnen zes weken of - indien afdeling 9.3 van toepassing is - binnen tien weken na ontvangst van het klaagschrift.

2. Het bestuursorgaan kan de afhandeling voor ten hoogste vier weken verdagen.

Van de verdaging wordt schriftelijk mededeling gedaan aan de klager en aan degene op wiens gedraging de klacht betrekking heeft."

2. Politiewet 1993 (geldend m.i.v. 1 maart 2004)

Artikel 66

"In afwijking van artikel 9:11, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht wordt de klacht afgehandeld binnen tien weken of, indien een commissie als bedoeld in artikel 61, tweede lid, onder a, is belast met de behandeling van en advisering over de klacht, binnen veertien weken na de ontvangst van het klaagschrift."